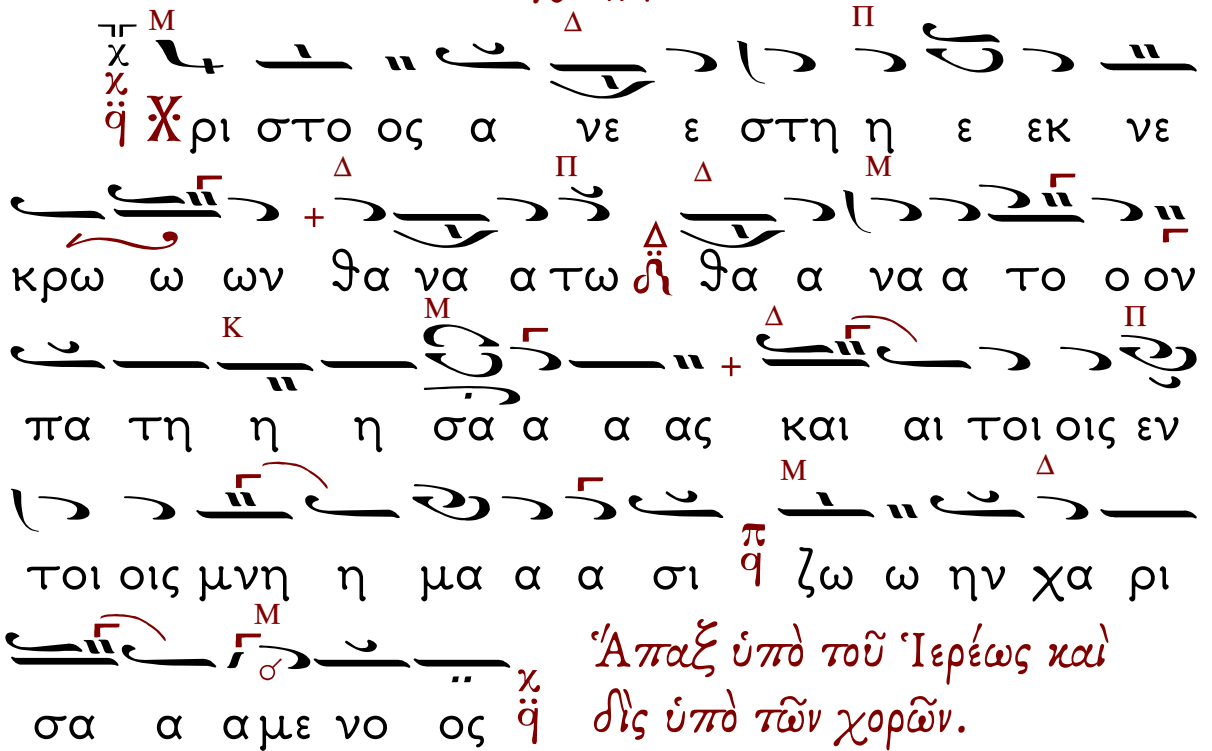

20-05-2024 Ἑσπερινός Κυριακῆς μετὰ τῶν Μυροφόρων
† Ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ Ἁγίου Νικολάου

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

 Χ̣ ρ̣ι̣ σ̣τ̣ο̣ ο̣ς̣ α̣ ν̣ε̣ ε̣ σ̣τ̣η̣ η̣ ε̣ εκ̣ ν̣ε̣
 κ̣ρ̣ω̣ ω̣ ω̣ ν̣ θ̣α̣ ν̣α̣ α̣ τ̣ω̣ θ̣α̣ α̣ ν̣α̣ α̣ τ̣ο̣ ο̣ ο̣ ν̣
 πα̣ τη̣ η̣ η̣ σα̣ α̣ α̣ α̣ς̣ και̣ αι̣ το̣ι̣ ο̣ι̣ς̣ εν̣
 το̣ι̣ ο̣ι̣ς̣ μ̣νη̣ η̣ μα̣ α̣ α̣ σ̣ι̣ ζ̣ω̣ ω̣ η̣ ν̣ χα̣ ρ̣ι̣
 σα̣ α̣ α̣ με̣ νο̣ ο̣ς̣

*Ἀπαξ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως καὶ
δις ὑπὸ τῶν χορῶν.*

Τὸ τρίτον.

 Χ̣ ρ̣ι̣ σ̣τ̣ο̣ ο̣ς̣ α̣ ν̣ε̣ ε̣ σ̣τ̣η̣ η̣ ε̣ εκ̣ ν̣ε̣
 κ̣ρ̣ω̣ ω̣ ω̣ ν̣ θ̣α̣ ν̣α̣ α̣ τ̣ω̣ θ̣α̣ α̣ ν̣α̣ α̣ τ̣ο̣
 ο̣ ο̣ ν̣ πα̣ τη̣ η̣ η̣ σα̣ α̣ α̣ α̣ς̣ και̣ αι̣ το̣ι̣ ο̣ι̣ς̣

Οριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ο ἑξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Επ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ο ἑξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Εκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Εποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς.

Ανέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Εξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ανοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Αντανελείς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἀσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Εκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα...Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτηση]

Ἦπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης

Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

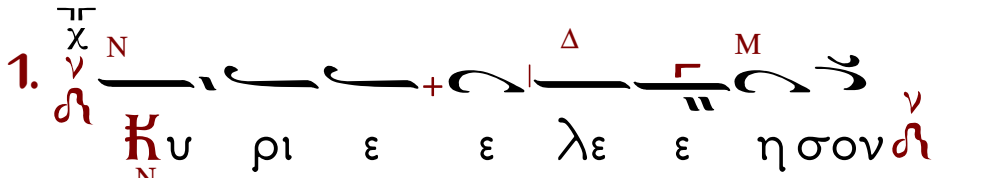
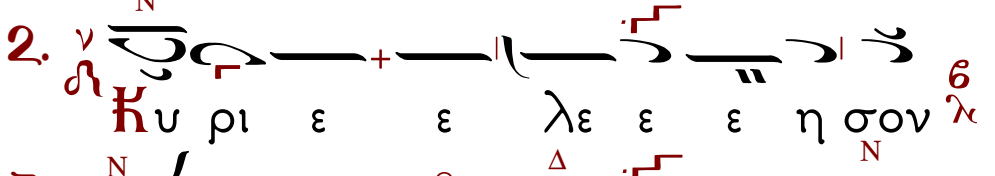
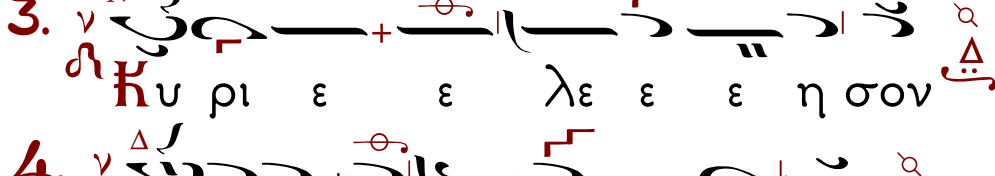
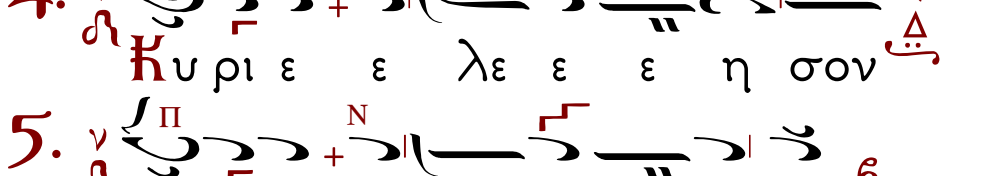
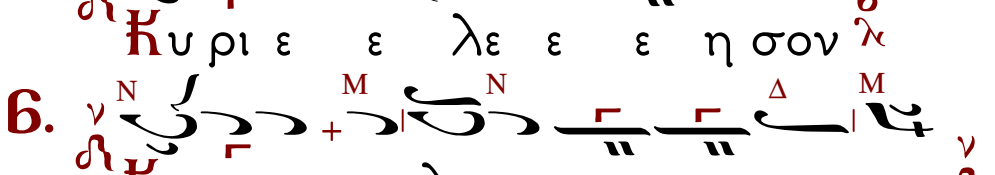
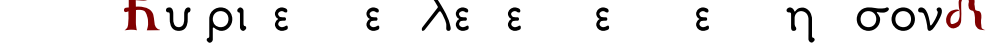
ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

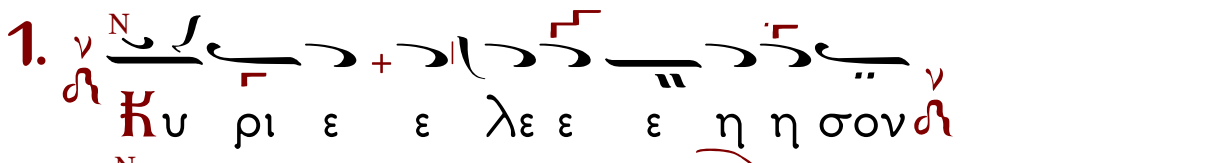
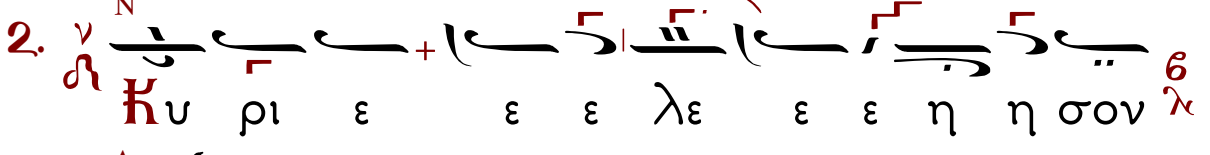

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

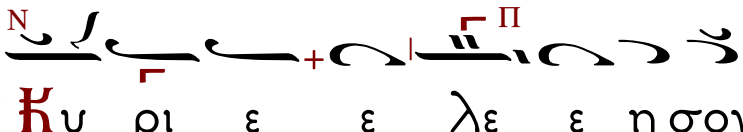
Ἦχος λδ Νη

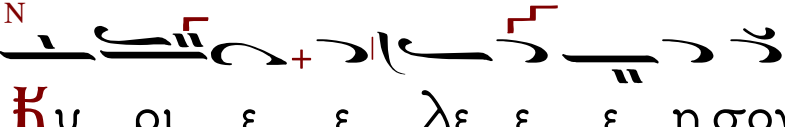
1. Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6. Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

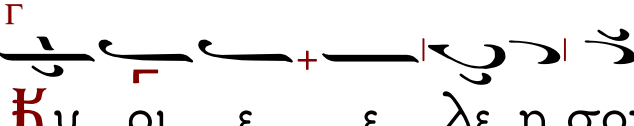
ΕΤΕΡΑ.

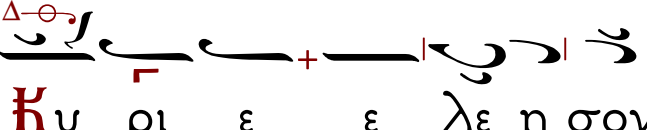
1. Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2. Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3. Κυ ρι ε ε λε η η σον

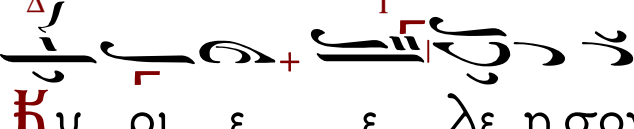
4.
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν

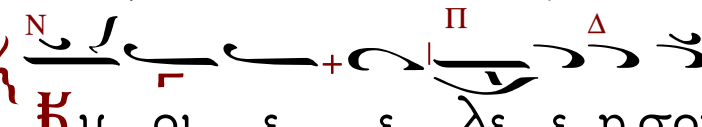
5.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

7.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

8.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

9.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

10.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

11.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

12.
 Κοι Κυ ρι ε

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,
ψάλλομεν Σπυχηράϊ'.
Ψαλμὸς ρμ' (140)

ᾠδὸς λη' Πα

^πχ_π ^πΚυ ρι ι ε ε κε ε κρα α α ζα α προ ος
σε ^χ ^π ^πει σα κου ου σο ο ον μου ει σα κου σο
ο ον μου Κυ υ ρι ι ι ε ^π ^κΚυ ρι ε ε
κε ε ε κρα ζα α προ ο ος σε ^χ ^πει
σα α α α κου σο ον μου ου προ ο ο σχες
τη φω νη η η τη ης δε η η η σε ω ω ω
ως μου ^π ^κ ^οεν τω κε κρα γε ναι με ε προ ο
ος σε ε ^χ ^πει σα κου σο ον μου Κυ υ ρι ι
^π
ε

^Π
 Ἄ Κα τευ θυν θη τω η προ ο ο
 ο σε ευ χη η η μου ως θυ μι α α μα α
 ε νω ω ω πι ο ο ο ον σου ^π ε παρ σις
 τω ω ω ω ν χει ρω ω ω ν μου ου θυ σι ι
 α ε ε ε σπε ε ρι ι νη η ^χ ει σα κου
 σο ον μου Κυ υ ρι ι ε

Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς
 ᾠδὸς πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν

Στίχος ^Μ
^χ ^κ ^π
 Ἐ αν α νο μι ας πα ρα τη
 ρη σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο
 στη σε ται ^χ ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος
 ε στιν ^χ

Ἴηλοις προσηλωθεῖς, τὴν ἀράν, τὴν ἐν τῷ ξύλῳ διὰ ξύλου ἐξήλειψας, τεθεῖς δὲ ἐν τῷ μνημείῳ, τοὺς ἀπ' αἰῶνος νεκρούς, θεϊκῆ δυνάμει ἐξανέστησας. Τὴν σὴν δυναστείαν, μεγαλοφώνως δοξάζομεν, Πάσχα τὸ θεῖον, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ἡ ζωὴ ἡμῶν, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα. Ὅθεν τὰ ἐπουράνια, τῇ γῆ συναγάλλονται, ἐπινικίους ᾠδὰς σοι, νικοποιῆ Λόγε ἄδοντες, Χριστὲ παντοκράτορ, τῷ παρέχοντι τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχος ^{MI} χ ξ ψ δ ν ε κ ε ν τ ο υ ο ν ο μ α τ ο ς σ ο υ

υ π ε μ ε ι ν α σ ε κ υ ρ ι ε ξ ψ δ ν ε κ ε ν τ ο υ ο ν ο μ α τ ο ς σ ο υ

νεν η ψ υ χ η μ ο υ ε ι ς τ ο ν λ ο γ ο ν σ ο υ η λ

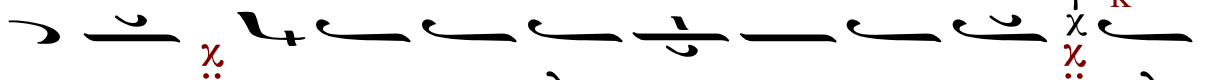
π ι σ ε ν η ψ υ χ η η μ ο υ ε π ι τ ο ν κ υ ρ ι ο ν η λ

Ἄρα μετὰ νεκρῶν ἡ ζωὴ; ὑπὸ τὴν γῆν τε ὁ ἀνέσπερος Ἥλιος, εἰσέτι καὶ νῦν ὑπάρχει; τῶν Μυροφόρων χορός, θρηνηδῶν ἐβόα· Δεῦτε δράμωμεν, σπουδῆ καὶ ὀψώμεθα, πρὸς τὸ μνήμα τὸ ἅγιον. Ἐνδον δὲ τούτου, ἐξαστράπτοντα Ἄγγελον, θεασάμεναι,

ἀποροῦσαι ἐξίσταντο· ὅστις μεταβαλὼν αὐτῶν,
τὸν θρῆνον ἐβόησεν, ὁ ζωοδότης ἀνέστη, μὴ
ἐκθαμβεῖσθε φιλόσεμναι, αὐτὸς βασιλεύει, ὁ
δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχος

^χ ^Μ
^χ ^ῥ Ἄ πο φυ λα κης πρω ι ας μεχρι

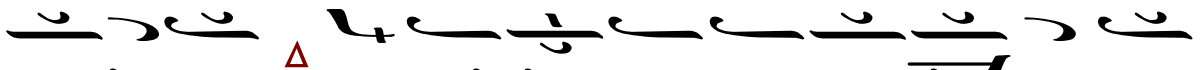

 ^χ ^Κ
νυ κτος ^ῥ α πο φυ λα κης πρω ι ας ^ῥ ελ

πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ ριον ^ῥ

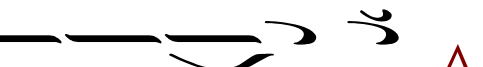

Ἦ Ὁρθρου ὁ τῶν γυναιῶν χορός, τὸν πρὸ
ἡλίου ἐξεζήτησεν Ἥλιον, ἐν τάφῳ δύναντα τότε,
ὁ φωταυγῆς δὲ αὐταῖς, προσεφώνει Ἄγγελος.
Ἐξανέτειλε, τὸ φῶς καταυγάσαν, τοὺς ἐν τῷ
σκότει καθεύδοντας, τοῖς ἑωσφόροις, Μαθηταῖς
ἀπαγγείλατε, τὴν κατήφειαν, εἰς χαρὰν
μετατρέψατε. Πάσχα δὲ τὸ χαρμόσυνον, καὶ
κόσμῳ σωτήριον, ἐν ἀδιστάκτῳ καρδίᾳ,
περικροτοῦσαι χορεύσατε. Χριστὸς ἐξανέστη, ὁ
δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τοῦ Ἁγίου
ᾠχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Στίχος. ^χ   **Ο** τι πα ρα τω Κυ ρι ω το

 ε λε ος και πολ λη πα ραυ τω λυ τρω σις

 και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ι σρα ηλ εκ

 πα σων ^ν των α νο μι ων αυ του

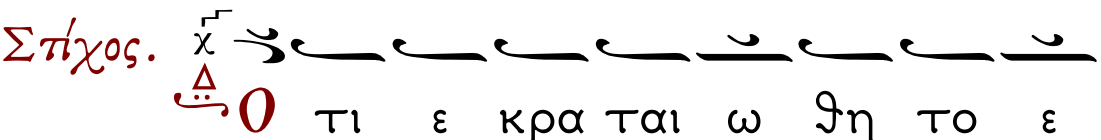

Ὅτε ἐπινεύσει θεϊκῆ, ἡ σεπτὴ λειψάνων σου
θήκη, μάκαρ Νικόλαε, ὡπερ ὄλβος ἄσυλος, ἐκ
γῆς ἀνέτειλε, τότε κρήνην ἀνέβλυσας, μύρων
ἀκενώτων, μύρων μυριπνόων τε, μύρων
τερπόντων ψυχάς, ὧν περ τῆς ὀσμῆς
ὀσφρανθεῖσα, ἡ τερπνὴ Χριστοῦ Ἐκκλησία, σοῦ
πανηγυρίζει τὴν μετάθεσιν.

Στίχος. ^χ   **Ἄ**ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα

 ε θνη ε παι νε σα τε Αυ τον πα αν

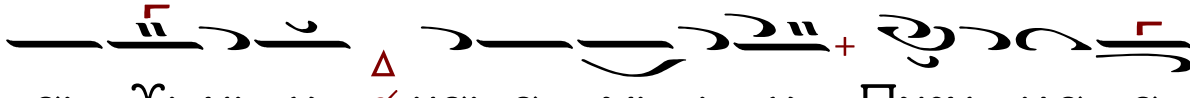

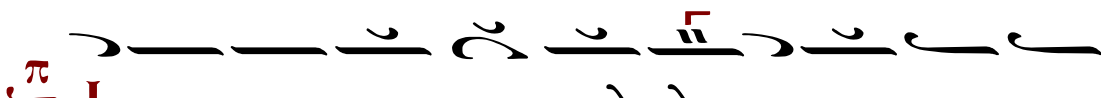
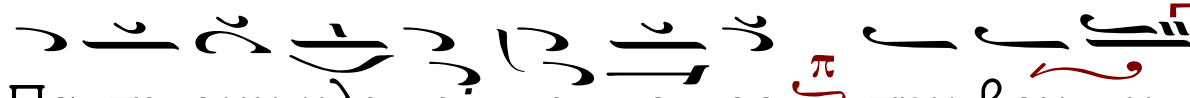
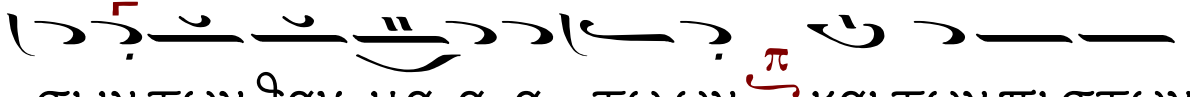
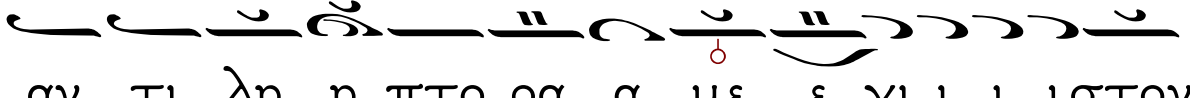

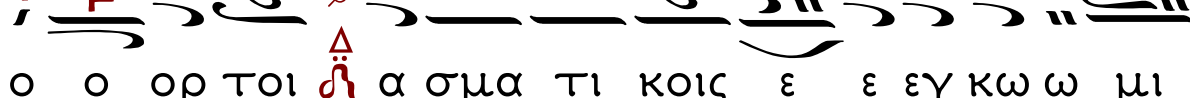

 τες οι οι λα α οι

“Οτε τῶν Μυρέων ἐκ τῆς γῆς, εἰς τὴν πόλιν Πάρον μετέβη, μάκαρ Νικόλαε, σῶμά σου τὸ ἅγιον, τότε συνέρρευσεν, ὁ λαὸς ἅπας ὕμνοις σε, προπέμποντες θείοις, καὶ σεπτῶς ἀπέθεντο τῷ τοῦ Προδρόμου ναῶ, ἔνθα ἀπετέλεσας πλεῖστα, θαύματα τοῖς κάμνουσι πᾶσι, καὶ μετ’ εὐλαβείας σοι προστρέχουσιν.

Σπῆχος. **Ο** τι ε κρα ται ω θη το ε
 λε ος αυ του εφ η μας και η α λη θει
 α του Κυ ρι ου με ε νει εις τον αι ω ω
 να

“Οτε μετετέθη τὸ σεπτόν, καὶ μεμυρισμένον σου σῶμα μάκαρ Νικόλαε, εἰς ναὸν τὸν ἅγιον, ὄν ὠκοδόμησε, πόλις Πάρου εἰς δόξαν σου, τότε ἰαμάτων, καθ’ ἐκάστην ἔβλυζες ρεῖθρα ἀκένωτα, πάθη ἀσθενῶν διαφόρων, τῶν προσκαλουμένων σε πίστει, καὶ σοὶ προστρεχόντων κατακλύζοντα.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν. Δόξα. Ἦχος λ̣ π̣ Πα.

^πχ̣ ^π ^Π
 υε ε Δο ο ο ζα Πα α τρι ι και αι

 αι Υι υι ω ρ̣ και α γι ι ω Πνευ μα α

 α τι ^π

^π Ι ε ραρχων την καλ λο ο νην και των

 Πα τε ρων κλε ε ε ο ος ^π την βρυ υ

 σιν των θαυ μα α α τωων ^π και των πιστων

 αν τι λη η πτο ρα α με ε γι ι ι ιστον

 συ νελ θον τες ω ω φι λε ε ε ε ο

 ο ο ορ τοι ρ̣ ^Π α σμα τι κοις ε ε εγκω ω μι

 ι ι οισ υ μνη η σω ω ω μεν λε ε γο

ο ο ον τες ^π Χαι ροις ο των Μυ ρε ων φρου ου
 ρος ^Δ και προ ε δρο ος σε ε πτος και στυ λος
 α α α πε ρι ι τρε ε ε ε πτος ^π Χαι αι
 αι αι αι ροι οις φω στη ηρ παμ φα α ε
 ε στα α α τε ο τα του κο σμου πε ε ε ε
 ρα α α α τα ^Δ ^Π δι α λα μπω ω ν τοις θα
 αυ μα α α σι ^π Χαι ροι οις τω ων θλι
 βο με ε ε νω ων η θει α χα αρμο ο συ
 υ υ νη ^Δ και αι α α δι κου με ε ε νων
 θε ρμο ο τα το ος προ στα α α α της ^π
 και νυν παμ μα ακαρ Νι κο ο ο ο ο λα

α ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε μη
παυση πρεσβευω ω ων Χριστω ω ω τω
ω Θε ε ε ω υ περ των πιστει και ποθω
τιμων των α α ει την χαρ μο συ υ νον και
πα νε ε ο ορ τον μνη η η μη η η ην
σου

20-05-2024 ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΑΝΑΚΟΜ. ΛΕΙΨ ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ
ΦΩΣ ΙΛΑΡΟΝ.

Ἦχος Δι

Φως ι λαρων α γι ας δο ο ο ζης
α θα α να α του Πα τρος ου ρα νι
ι ι ου α γι ου μα καρος Ι η σου
ου Χρι ι ι ι στε ελ θο ο ο ο
ο ον τες ε πι ι την η λι ου δυ υ υ
σιν ι δον τε ες φως ε σπε ρι νον
μνου ου μεν Πα τε ε ρα Υι ο ον και α α
γι ο ον Πνε ευ μα Θε ο ον α ζι ο
ο ον σε εν πα α σι και ροις υ μνει ει ει
σθαι αι φωναις αι σι ι αι Υι ε ε Θε ε ε

ου ου ζω η η η η η ην ο ο δι ι
δου ους δι ο ο ο ο ο κο ο σμος
σε ε ε δο ο ζα α α αλει

ΤΑ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΚΑΘΟΡΙΣΜΕΝΟΝ ΗΧΟΝ

Προκείμενον.
Τῆ Δευτέρα ἑσπέρας.
Ἦχος δ'.

Ἦχος ᾠ Δί

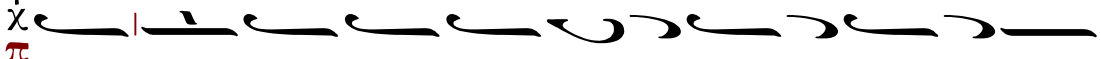
ᾠ
Κυ ρι ος ει σα κου σε ται μου
εν τω κε κρα γε ε ναι με προς αυ το
(Δίς)
ον

Στίχ. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεός τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Τὸ τρίτον. ᾠ
Κυ ρι ος ει σα κου σε ται μου
εν τω κε κρα γε ναι με προς αυ το ο
ον

Προκείμενον.
Τῆ Τρίτῃ ἐσπέρας.

Ἦχος ᾠ Πα

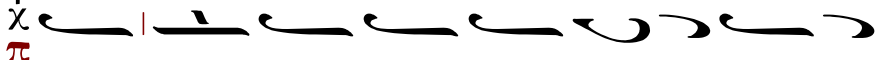
^{χ̄}
^{π̄}
^ῥ

^ῥ
Το ε λε ος σου Κυ ρι ε κα τα δι ω

 ξει με ^Δ**Δ** πα σας τας η με ρας της ζω ης μου ^{π̄}
 (Δίς) ^ῥ

Στίχ: **Κ**ύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον χλόης ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν.

Τὸ τρίτον: ^{χ̄}
^{π̄}
^ῥ

^ῥ
Το ε λε ος σου Κυ ρι ε κα

 τα δι ω ξει με ^Δ**Δ** πα σας τας η με ρας της ζω

 η ης μου ^{χ̄} ¹ ² ⁴ ^ῥ

 ου ου ^{π̄}
^ῥ

Προκείμενον.
Τῆ Τετάρτῃ ἐσπέρας.
Ἦχος λ̣η̣ — Κε̣

Ἰ̣
χ̣
ϑ̣ **Θ** Θε ος εν τω ο νο μα τισου σω σον
γ̣
ϣ̣ **κ** και εν τη δυ να μει σου κρι νει ει ει εις
(Δίς)
με χ̣
ϑ̣

Στίχ. Ὁ Θεός εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

Τὸ τρίτον. Ἰ̣
χ̣
ϑ̣ **Θ** Θε ος εν τω ο νο μα τι
γ̣
ϣ̣ σου σω σον με **κ** και εν τη δυ να μει σου κρι
νει ει εις με ε ε χ̣
ϑ̣

Προκείμενον.
Τῆ Πέμπτη ἑσπέρας.

Ἦχος λ̣ π̣ Βου

Ἦχος λ̣ π̣
Ἡ βο η θει α αμου πα ρα Κυ ρι
ου του ποι η σαν τος τον ου ρα νο ον και
(Δίς)
την γην

Στίχ. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὰ ὄρη,
ὅθεν ἤξει ἡ βοήθειά μου.

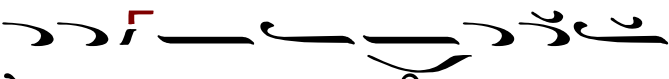
Τὸ τρίτον. Ἦχος λ̣ π̣
Ἡ βο η θει α αμου πα ρα
Κυ ρι ου του ποι η σαν τος τον ου ρα
νο ον και την γη η ην

Προκείμενον.
Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας.

Ἦχος Βαρύς ᾠη

^χ

^α **Θ** Θε ος αν τι λη πτωρ μου ει **Δ** το ε

^α (Δίς) ^α

 λε ο ος σου προ φθα α σει με ^α

Στίχ. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεός, καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμέ λύτρωσαί με.

Τὸ τρίτον. ^χ

^α **Θ** Θε ος αν τι λη η πτωρ

^α

 μου ει ει **Δ** το ε λε ο ος σου προ φθα α σει με ε

^α ^α

 ε ^α

Εἶτα τὰ Ἀναγνώσματα. Ἐκ τοῦ Μηναίου.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. 10, 7 & 3, 13-16 & ἐκλογή)

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ, Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὔρε σοφίαν, καὶ θνητός, ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν, οὐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν· εὐγνωστός ἐστὶ πᾶσι τοῖς ἐγγίζουσιν αὐτήν, πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὦ τέκνα· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἢ Σοφία κατεσκεύασα βουλήν καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν, ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν.

Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν· σεμνὰ γὰρ ἔρῳ,
καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν
μελετήσῃ ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ
ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης
πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν
αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα
εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς
εὐρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ,
ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν, καὶ
πλησθήσεσθε Πνεύματος.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 10, 31-32 & 11, 1-12)

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, γλῶσσα δὲ ἀδίκου ἐξολεῖται· Χεῖλη ἀνδρῶν δικαίων ἐπίστανται χάριτας, στόμα δὲ ἀσεβῶν καταστρέφεται. Ζυγοὶ δόλιοι βδέλυγμα ἐνώπιον Κυρίου, στάθμιον δὲ δίκαιον δεκτὸν αὐτῷ. Οὐδ' ἂν εἰσέλθῃ ὕβρις, ἐκεῖ καὶ ἀτιμία, στόμα δὲ ταπεινῶν μελετᾷ σοφίαν. Τελειότης εὐθέων ὀδηγήσει αὐτούς, καὶ ὑποσκελισμὸς ἀθετούντων προνομεύσει αὐτούς. Οὐκ ὠφελήσει ὑπάρχοντα ἐν ἡμέρᾳ θυμοῦ, δικαιοσύνη δὲ ρύσεται ἀπὸ θανάτου. Ἀποθανῶν δίκαιος ἔλιπε μετὰμελον· πρόχειρος δὲ γίνεται καὶ ἐπίχαρτος ἀσεβῶν ἀπώλεια. Δικαιοσύνη ἀμώμου ὀρθοτομεῖ ὁδούς, ἀσέβεια δὲ περιπίπτει ἀδικία. Δικαιοσύνη ἀνδρῶν ὀρθῶν ρύσεται αὐτούς, τῇ δὲ ἀβουλία ἀλίσκονται παράνομοι. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου οὐκ ὄλλυται ἐλπίς, τὸ δὲ καύχημα τῶν ἀσεβῶν ὄλλυται. Δίκαιος ἐκ θήρας ἐκδύνει, ἀντ' αὐτοῦ δὲ παραδίδοται ὁ ἀσεβής. Ἐν στόματι ἀσεβῶν παγὶς πολίταις, αἴσθησις δὲ δικαίων εὖοδος. Ἐν ἀγαθοῖς δικαίων κατῶρθωται πόλις, καὶ ἐν ἀπωλείᾳ ἀσεβῶν ἀγαλλίαμα. Ἐν εὐλογίᾳ εὐθέων ὑψωθήσεται πόλις, στόματι δὲ ἀσεβῶν

20-05-2024 ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΑΝΑΚΟΜ. ΛΕΙΨ ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ

κατασκαφήσεται. Μυκτηρίζει πολίτας ένδεής
φρενῶν, ἀνήρ δὲ φρόνιμος ἡσυχίαν ἄγει.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 4, 7-15)

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτροηται. Πολιὰ δὲ ἔστι φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῶ γενόμενος ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ρεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας, οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεινός).

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμη, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ

ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον (ἄπαξ).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς

αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισον μὲ τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Κοί, Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰῶνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Κοί, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιούσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων

πονηρῶν.

Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Λιτή. ᾠχος α'.

Τὸ ἀκένωτον μύρον, Χριστὸς ὁ Θεός, τῇ σῆ ψυχῇ ἐνοικήσας Ἱεράρχα Νικόλαε, μύρω νοητῶ τῆς ἀρχιερωσύνης ζῶντα ἐν τοῖς Μύροις σε ἔχρισεν, ὥσπερ ἐλαίῳ ἀγαλλιάσεως. Μετὰ θάνατον δὲ πάλιν, πηγὴν μυροχεύμονα τὸ ζωομύριστον σῶμά σου τῷ κόσμῳ ἀνέδειξε, μύρων αἰσθητῶν ποταμοὺς προχεόμενον· ὧν καὶ ἡμεῖς ὀσφρανθέντες, τὴν ἀνακομιδὴν τῶν λειψάνων σου ἐορτάζομεν σήμερον. Καὶ εἰς ὁσμὴν μύρων σου ἐδράμομεν, ὅτι ὁσμὴ σου ἡδεῖα, καὶ τὰ ἀρώματά σου ὑπὲρ πάντα τὰ τοῦ κόσμου ἀρώματα, θερμῶς σε ἱκετεύοντες, παμμακάριστε Πάτερ, πρεσβεύειν ἐκτενῶς τῇ Τριάδι, ἀρεταῖς ἡδυπνόοις μυρισθῆναι, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ᾠχος β'.

Οὐκ ἔφερες μέχρι τέλους, ἄδοξος κατακεῖσθαι ἐν τῇ ἐρήμῳ γῆ τῶν Μυρέων, Ἱεράρχα Νικόλαε· ὄθεν, διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ θαυματοβρύτου σου λειψάνου, ἐκ γῆς λαγόνων μετακομισθέντος, ἔνδοξος ἐγένου καὶ θαυμαστός, ὥσπερ πρότερον ἐν τῇ Ἀσίᾳ, οὕτως ὕστερον ἐν τῇ Εὐρώπῃ πάσῃ. Μύρα πηγάζων ἐκάστοτε, καὶ θαύματα ἐνεργῶν τοῖς μετὰ πίστεως, προσιούσι

σοι, καὶ πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ᾠχος γ'.

Πάλιν ἡμῖν ὁ τοῦ κόσμου προστάτης, τῶν δεομένων ὁ βοηθός, καὶ τῶν Χριστιανῶν ἀπάντων τὸ γλυκὺ καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα, Νικόλαος ὁ Χριστοῦ Ἱεράρχης, ὡσπερ πρότερον ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ χειμῶνος, οὕτω σήμερον, ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ ἔαρος ἐπεδήμησε. Τὸ γὰρ ἱερώτατον αὐτοῦ καὶ πανσεβάσμιον σῶμα, ἐπιστασία φοβερά, εἰς Ἰταλίαν μετακομίσας δι' εὐλαβῶν ἱερέων, ἑορτῆς ὑπόθεσιν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ συνεκρότησε. Πάντες πιστοί, φαιδρῶς ὑπαντήσωμεν τῷ καλῷ ποιμένι. Πρεσβεύει γὰρ αἰεὶ τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀόξα. ᾠχος πλ. δ'.

Δεῦτε ἅπαντες πιστοί, τῷ τοῦ θείου Νικολάου λειψάνῳ προσπέσωμεν, καὶ νοερῶς αὐτὸ περιπτυξώμεθα, ἵνα καὶ τὴν ἐκεῖ ἐνοικοῦσαν θείαν χάριν ἐπισπασώμεθα· ἀγίων γὰρ οὐ τὰ λείψανα μόνον, ἀλλὰ καὶ αὐταὶ αἱ θῆκαι, πνευματικῆς εἰσι πεπληρωμένοι χάριτος. Λιμένες ἐν πειρασμοῖς ἀσφαλεῖς, πηγαὶ θαυμάτων διηνεκεῖς, καὶ θησαυροὶ εὐεργεσίας

20-05-2024 ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΑΝΑΚΟΜ. ΛΕΙΨ ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ

ἀνάλωτοι, πάντοτε κενούμενοι καὶ μηδέποτε
μειούμενοι. Πρὸς αὐτὸν δὲ ὀλοφύχως βοήσωμεν·
Μυροβλύτα Νικόλαε, πρέσβευε ἐκτενῶς τῷ
Κυρίῳ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. *Τῆς Ἑορτῆς. ἡ Δέσποινα πρόσδεξαι.*

Πλαγίου Τετάρτου.

Ἦχος λ̣α̣ Νη̣

χ̣ Ν Π Β Π Ν
Κυ ρι ε ε λε η σον λ̣

Β Γ Β
Κυ ρι ε ε λε η σον Δ

Κ Δ Γ Β Π Ν
Κυ ρι ε ε λε η σον λ̣

Κυ ρι ε ε λε η σον Δ

Κυ ρι ε ε λε η σον λ̣

Πα ρα σχου Κυ ρι ε λ̣

Πα ρα σχου Κυ ρι ε Δ

Πα ρα σχου Κυ ρι ε Δ

Πα ρα σχου Κυ ρι ε λ̣

Πα ρα σχου Κυ ρι ε λ̣

Π Κ Π
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

Π Κ Μ
Πα ρασχου Κυ ρι ε

Π
Πα ρασχου Κυ ρι ε

Π Κ Δ Π
Πα ρασχου Κυ ρι ε

Κ Δ Π
Πα ρασχου Κυ υ ρι ε

Π Κ
Πα ρασχου Κυ υ ρι ε

Π Κ Μ
Πα ρασχου Κυ ρι ε

Π

ων

χ
q

^κ
ϕ
χ
q Πλουσι οι ε πτωχευ σαν και ε πει

νασαν ^χ
q οι δε εκ ζητουντες τον Κυ ρι ον

^{γ'}
q ουκ ε λαττω ω θη σον ται παν το ος

α γα θου χ
q

Τὸ τέλος τοῦ τρίτου. ^Δ ^κ
q παν το ος α γα

^Δ ^Μ ^κ
θου ου ου ου ου χ
q

Εἰς τὸν Στίχον σπικηρὰ τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἡ ἱερὰ κεφαλὴ· τὸ καθαρὸν τῶν ἀρετῶν καταγώγιον· ὁ θεῖος τῆς θειοτάτης, ἱερωσύνης κανὼν· ὁ ποιμὴν ὁ μέγας· ὁ φανώτατος, πυρσὸς ὁ τῆς νίκης, ἐπιφερόμενος ὄνομα· ὁ δεομένοις, συμπαθῶς ἐπικλώμενος· ὁ καμπτόμενος, ἀσθενῶν ταῖς δεήσεσι· ῥύστης ὁ ἐτοιμώτατος· φρουρὸς ὁ σωτήριος, πᾶσι τοῖς πίστει τελοῦσι, τὴν παναοίδιμον μνήμην σου. Χριστὸν καταπέμψαι, παμμακάριστε δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχος. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὀσίου αὐτοῦ.

Ὁλος χαροποιὸς καὶ τερπνός, ὅλος εὐώδης ὅλος στίλβων ἐν χάριτι, ἐκ τάφου νῦν μετετέθης, ὥσπερ νυμφίος φαιδρός, ἐκ παστοῦ ὠραίου ἐξερχόμενος, παμμάκαρ Νικόλαε· διασώζων τὰ σήμαντρα, ἐν σοῖς λειψάνοις ἀγιότητος ἅπαντα· τὸ ἡδύπνοον, τὴν τῶν μύρων ἀνάβλυσιν· μάλιστα δὲ τὰ θαύματα, ἃ πᾶσι τοῖς κάμνουσιν, ἀφθονωτάτως προχέεις, πάθη ποικίλα ἰώμενος· Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχος. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Χαίροις ὁ ζήλου θείου πλησθεῖς, ἀπαγωγῆς τε πονηρᾶς λυτρωσάμενος, ἀδίκως μέλλοντας θνήσκειν, ἐπιστασία φρικτῆ, καὶ ταῖς δι' ὀνείρων προσφοιτήσεσι. Πηγὴ ἢ πηγάζουσα, ἐν τοῖς Μύροις Νικόλαε, μύρα πλουσίως, καὶ ψυχὰς καταρδεύουσα, τὰ δυσώδη τε, τῶν παθῶν ἀπελαύνουσα. Μάχαιρα τὰ ζιζάνια, τῆς πλάνης ἐκτέμνουσα. Πτύον λικμίζον Ἀρείου, τὰ ἀχυρώδη διδάγματα. Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

^B
^π₉ Η του Α γι ου ου Πνευ μα α τος ζω
^M ^B
ο πα ρο χος χα α α ρις τη ση ψυ χη ε νοι
^Π ^M
κη σα σα α σα Ι ε ρα αρ χα α Νι ι
^Π ^π₉ ^B
κο ο ο ο λα α α ε πολ λα δι αυ
^N ^Π ^B
της και προς το συ νημ με νον σω μα α σου δι
^Π ^N ^Π
ε βι βα σε του θει ου κα α α λλους α αυ της
^Π ^π₉ ^B
τα α τε εκ μη η η η ρι ι ι α ο
^B
λον σε ψυ χην τε και αι σω ω ω μα να ον ε
^Π
αυ της κα τα σκευ α α σα α σα α α α
^π₉ ^N ^Π ^M
α γι ι ι ι ον δι ο και με τα θ να α
^N ^Π ^M
τον της ψυ χης σου χω ρι σθεισης α πο ο του

ου σω ω ω μα α α α τος ^π α χω ριστος α
 αυ τη των αμ φο τε ε ρων δι α α με ε
 με ε ε ε νη η η η κε ^π Την μεν ψυ
 χην ε ε εν ου ρα α νοις με το χον της μα κα
 ρι ι α ας δο ο ο ζης ερ γα σα α με ε ε νη
 το δε σω μα εν τα α φω α δι αφ θο ρον
 συ σν τη η ρη η η η σα α α σα ^π και
 κρη νη ην μυ υ υ ρων και θ αυ μα α των υ υ υ
 πε ρ φυ υ ων κα θ ε κα α στη να πο ο δει ει
 κνυ υ υ υ ου ου ου σα ^π ω δο ο ζης
 α κραι αι φ νους η σ πε ρ η η ζι ω ω σαι θ ε ο μα

^Δ
 κα α α α α ρι ι στε ε ε Πα α α α
 α τερ ^Δ αλλ ^M αι τησαι πρε ε ε σβει αι αις σου
 και η μων χα ρι τω θη η ναι ψυ χα α α
 ας και τα α σω μα α τα α ^ε ^λ

νε ε ε ε στη Χρι ι στος η δω ρου με νος η
μιν το με ε γα ε ε ε ε ε λε ε ε ε
ο ο ο ος π ρ

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ’).

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, **Κ**ύριε, ἐλέησον, **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῶ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ ἱερεὺς:

“Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια.

Ἦχος Δι

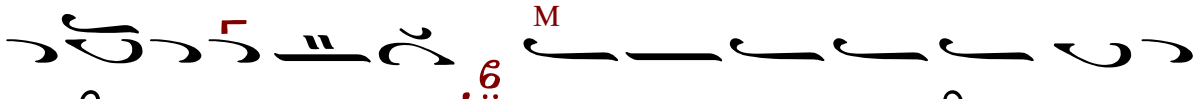

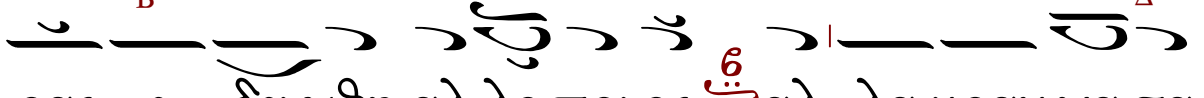
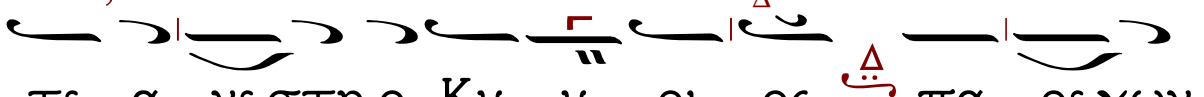
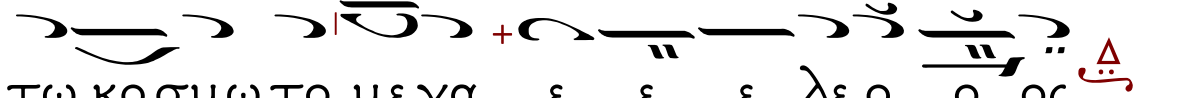
Ὁ εὐσχηνημὼν Ἰωσήφ ἀπο
 τουζυλουκα θελων τοαχραντονσουσω
 ωωωμασινδονικαθαραιλησας
 καιαρωωμασιν ενμνηματι καινω
 κηδευσαςαπεθετοαλλατριημεροςα
 νεστηςκυυριεπαρεχωντωκοσμω
 τομεγαεεελεος

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θανατον
η ζωη η α θα α να τος το τε τον
Α δην ε νε εκρωσας τη α στραπη της Θε
ο τητος ο τε δε και τους τε θνε ω τας
εκ των κατα χθονιων α νε εστησας πα
σαι αι δυναμει των ε που ρα νι ων ε
κραυγαζον Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θεος η
μων δο ο ο ζα σοι

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Νικολάου.

Ἦχος ᾠδῆς Δι

Δόξα... ^χ ^Δ ^M ^B
 Κα νο να πι στε ως και ει
^M
 κο να πρα ο τη τος ⁶ εγ κρα τει ας Δι δα
^B
 σκα λον α νε δει ζε σε τη ποι μνη σου ^Δ η
^M
 των πραγ μα των α λη θει α ⁶ δι α του το
^Δ
 εκ τη σω τη τα πει νω σει τα υ ψη λα ^Δ
^B
 τη πτω χει α τα πλου σι α ⁶ Πα τερ Ι ε
^M
 ρα ρχα Νι κο λα ε ^Δ πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε
^B
 ω ^Δ σω θη ναι τας ψυ χας ημωων ⁶

Καὶ νῦν ^χ ^M
^Δ
ξί πα ρα το μνη μα ε πι στας ^Δ ο Α γ γε λος ^B

ε βο ο ο ο α ⁶ τα μν ρα τοις θνη τοις υ ^M

πα ρχει αρ μο ο δι α ^Δ Χρι στος δε δι αφ θο ^M

ρας ε δει χθη αλ λο τρι ος ⁶ αλ λα κραυ γα σα ^Δ

τε α νε στη ο Κυ υ ρι ος ^Δ πα ρε χων ^M

τω κο σμω το με γα ε ε ε λε ο ο ος ^Δ

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Γ**οφία

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ ὢν εὐλογητός, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Γ**τερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς, τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, σὺν τῇ ἀγία αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα Πατρί καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεί καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. **Κ**ύριε, ἐλέησον (γ') **Π**άτερ Ἅγιε εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου,

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἰεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.